

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2087	Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων 22 Ἀπριλίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες

Οἱ Μυροφόρες, ἀγαπητοί μου, στὴ μνήμη τῶν ὁποίων ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀφιερῶσει τὴν Κυριακὴ αὐτὴ – τρίτη ἀπὸ τὸ Πάσχα, ἀποτελοῦν τὴν πρώτη ὁμάδα γυναικῶν, τὸν **πρῶτο ἀστερισμὸ τοῦ γυναικείου κόσμου**, ὁ ὁποῖος φωτίζεται ἀπὸ τὸν πνευματικὸ Ἥλιο, τὸ Χριστό, καὶ στρέφεται γύρω ἀπὸ αὐτόν.

Οἱ Μυροφόρες ἦταν πολλές, ἀλλὰ οἱ εὐαγγελισταὶ διασώζουν τὰ ὀνόματα τῶν κυριωτέρων. Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς λέει, ὅτι καθὼς ὁ Κύριος περνοῦσε ἀπὸ πόλεις καὶ χωριά, τὸν ἀκολουθοῦσαν οἱ δώδεκα μαθηταὶ του καὶ «*γυναῖκές τινες αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς*» (Λουκ. 8,1-3). Οἱ πιὸ δι-ακεκριμένες ἦταν ἡ **Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ**, ἡ **Σαλώμη** γυναῖκα τοῦ Ζεβεδαίου καὶ μητέρα τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἡ **Ἰωάννα** γυναῖκα τοῦ Χουζᾶ, οἱ δύο ἀδελφές τοῦ Λαζάρου **Μαρία καὶ Μάρθα**, ἡ **Μαρία τοῦ Κλωπᾶ**, καὶ ἡ **Σωσάννα**. Αὐτὲς ἀκολουθοῦσαν τὸν Κύριο καὶ ὑπηρετοῦσαν αὐτόν καὶ τοὺς μαθητὰς του δαπανώντας ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τους.

Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες ἦταν **παρουσες παντοῦ**, σὲ διάφορες στιγμὲς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπομένως εἶνε κι αὐτὲς ἀξιόπιστοι μάρτυρες τῆς ζωῆς, τῆς διδασκαλίας, καὶ ἰδιαίτερος τῆς ἀναστάσεώς του.

✓ Ἦταν παρουσες **σὲ ὥρες εἰρηνικὲς καὶ γαλήνιες**: ὅταν ὁ Χριστὸς θαυματουργοῦσε, θεράπευε, ἔτρεφε τὰ πλήθη καὶ ὅλοι τὸν θαύμαζαν, ἢ ὅταν δίδασκε δημοσίως στὸ ὑπαιθρο, ἐπὶ τοῦ ὄρους, στὴν ὄχθη τῆς λίμνης, στὴν συναγωγὴ, στὸ ναὸ τοῦ Σολομῶντος, σὲ κάποιο σπίτι, σὲ κάποιο τραπέζι, ἀκόμη καὶ ὁδοιπορώντας μὲ τὴ συνοδεία του, ἀλλὰ καὶ ὅταν

κατ' ἴδιαν ἀπαντοῦσε σὲ ἐρωτήματα τῶν μαθητῶν, τοὺς προέλεγε «*τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν*» (Μάρκ. 10,32), τοὺς νουθετοῦσε, τοὺς διώρθωνε, τοὺς προετοίμαζε, τοὺς στήριζε.

✓ Ἦταν ὅμως παρουσες οἱ Μυροφόρες ὄχι μόνο ὅταν ὁ Κύριος δίδασκε καὶ ἡ διδασκαλία του ἐγλύκαινε καὶ ἔτρεφε τὶς ψυχὲς σὰν οὐράνιο μάννα, ἀλλὰ **καὶ σὲ ὥρες δύσκολες**: ὅταν ὁ Κύριος ἀντιμετώπιζε τὰ βλοσυρὰ βλέμματα τῶν φαρισαίων, τὶς πονηρὲς ἐρωτήσεις-παγίδες τῶν ἐγκαθῆτων σαδδουκαίων καὶ τῶν ἠρῳδιανῶν.

✓ Ἦταν παρουσες ἀκόμη καὶ **ὅταν ἦρθε τὸ τέλος**, ὅταν ἔφτασαν οἱ ἡμέρες τοῦ φρικτοῦ μαρτυρίου του· ὅταν ὁ Διδάσκαλος, ὁ Ἥλιος τῶν ψυχῶν, εἰσερχόταν πλέον στὴ σκιά τοῦ θανάτου καὶ φαινόταν στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ὅτι πάει νὰ δύση καὶ νὰ ἐξαφανιστῇ γιὰ πάντα· ὅταν ὑψώθηκε ἐπάνω στὸ σταυρὸ ἐκεῖ στὸ Γολγοθᾶ ἀνάμεσα σὲ δύο ληστές. Οἱ μαθηταὶ τὸν εἶχαν ἐγκαταλείψει, ἀλλ' αὐτὲς ἔμειναν ἐκεῖ «*ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι*» (Ματθ. 27,55. Μάρκ. 15,40. Λουκ. 23,49) – ὅσο δηλαδὴ τοὺς ἐπέτρεπαν– κοντὰ στὸ σταυρὸ, καὶ μὲ σπαραγμὸ καρδιᾶς παρακολουθοῦσαν τὴν ἀγωνία τοῦ ἐσταυρωμένου Υἱοῦ τῆς Παρθένου.

✓ Κι ἀφοῦ ἦταν παρουσες κατὰ τὴ σταύρωσι, παρουσες βρέθηκαν καὶ **κατὰ τὴν ἀποκαθήλωσι καὶ τὴν ταφὴ** τοῦ Κυρίου. Ὅπως σημειώνει γι' αὐτὲς ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, «*ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ*» παρακολούθησαν δηλαδὴ τὴν ταφὴ μέχρι τὶς τελευταῖες λεπτομέρειες (Λουκ. 23,55).

✓ Ἀλλὰ καὶ **μετὰ τὴν ταφὴ** πῶς μπορούσαν νὰ λησμονήσουν Ἐκεῖνον ποὺ εἶχε γίνει τὸ κέντρο ὀλόκληρης τῆς πνευματικῆς τους ζωῆς; «*ὑποστρέψασαι ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα*» καὶ «*τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων (=τὴν Κυριακὴ) ὄρθρου βαθεὸς ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα*» (ἐ.ἀ. 23,56 – 24,1).

✓ Καί ἐκεῖ ἀκριβῶς εἶχαν τή μοναδική εὐλογία ν' ἀκούσουν ἀπό τὸ στόμα τοῦ ἀγγέλου, πρῶτες αὐτές, **τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα**· «*Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν*» (Μάρκ. 16,6).

***

Ὁ ἅγιος αὐτὸς ὄμιλος τῶν Μυροφόρων γυναικῶν, ἀγαπητοί μου, παραμένει ἔκτοτε γιὰ τὶς Χριστιανὲς γυναῖκες ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν ὡς **ὑπόδειγμα θερμῆς πίστεως καὶ ἀγάπης** πρὸς τὸν ἀναστάντα Κύριο.

Καὶ εἶνε πολὺ παρήγορο τὸ γεγονός, ὅτι σὲ κάθε ἐποχή, καὶ στὴ δική μας, συναντᾶ κανεὶς **γυναῖκες** ποὺ ἡ καρδιά τους πλημμυρίζει ἀπὸ τὰ ἅγια αἰσθήματα ἀφοσίωσης καὶ λατρείας στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ· στὰ πρόσωπα τῶν γυναικῶν αὐτῶν **δισπλώνεται στὸν κόσμον ἡ ἀφοσίωσι** καὶ ἡ λατρεία τῶν Μυροφόρων.

Θέλετε **ἀποδείξεις**;

✓ Ἄν οἱ Μυροφόρες μὲ τὴν καρδιά νὰ πάλῃ ἦλθαν «*τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἐπὶ τὸ μνήμα*» (Λουκ. 24,1), μήπως καὶ σήμερα δὲν βλέπουμε γυναῖκες ποὺ, μόλις ἀκούσουν τὴν Κυριακή καὶ τὶς ἄλλες ἑορτὲς τὴν καμπάνα τῆς Ἐκκλησίας, **τρέχουν στοὺς ναοὺς** γιὰ νὰ παρακολουθήσουν μὲ εὐλάβεια καὶ κατάνυξι τὸν ὄρθρο, τὴ θεία λειτουργία, ἀκολουθίεσ μὲ τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία ἀναπαριστάνει τὴ σταύρωσι, τὴν ταφή καὶ τὴν ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ;

✓ Ἄν οἱ Μυροφόρες ἐτοίμασαν τὰ πολύτιμα μύρα καὶ ἀρώματα γιὰ νὰ ἀλείψουν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, μήπως καὶ σήμερα δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ **εἶνε ἕτοιμες νὰ προσφέρουν κάθε ὑπηρεσία** γιὰ τὴ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο εἶνε «*τὸ σῶμα αὐτοῦ*» (Ἐφ. 1,23);

✓ Ἄν οἱ Μυροφόρες βιάδιζαν μὲ θάρρος πρὸς τὸν τάφο, ὅπου ὑπῆρχε ἡ φρουρὰ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, καὶ μὲ φρόνημα ἡρωικὸ περιφροροῦσαν κάθε κίνδυνο, μήπως καὶ σήμερον δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ **ἀψηφοῦν κινδύνους** καὶ μὲ ὅλη τους τὴν προθυμία τρέχουν ἐκεῖ ποὺ τὶς καλεῖ τὸ χριστιανικὸ καθῆκον; μήπως δὲν βλέπουμε σὲ νοσοκομεῖα καὶ διάφορα ἄσυλα γυναῖκες νοσοκόμες, οἱ ὁποῖες μὲ αὐταπάρνησι ἐξυπηρετοῦν ἐκείνους ποὺ πάσχουν, αὐτοὺς τοὺς ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ; μήπως γυναῖκες, σὰν ἄλλες Μυροφόρες, δὲν πρωτοστατοῦν στὴν ἴδρυσι καὶ λειτουργία φιλανθρωπικῶν συλλόγων, διὰ τῶν ὁποίων διαχέεται στὴν κοινωνία τὸ πολὺτιμο ἄρωμα τῆς

Χριστιανικῆς ἀγάπης; Καὶ τί νὰ ποῦμε γιὰ τὶς γυναῖκες ἐκεῖνες, ποὺ σὰν μητέρες, σὰν σύζυγοι, σὰν ἀδελφές, σὰν θυγατέρες μὲ ἰώβειο ὑπομονὴ ὑποφέρουν τὰ δεινὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, κατευνάζουν τὰ πάθη τῶν ἀνδρῶν, εἰρηνεύουν τὰ διεστῶτα καί, σὰν ἄλλες εὐαγγελίστριες, εὐαγγελίζονται στοὺς ἐν σκότει ζῶντας πατέρες, συζύγους καὶ ἀδελφούς των τὴ χαρὰ τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ;

***

Οἱ γυναῖκες αὐτές, ἀγαπητοί μου, ποὺ μιμοῦνται τὸ παράδειγμα τῶν Μυροφόρων, εἶνε οἱ ἠρωίδες τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Διὰ μέσου αὐτῶν πνεεὶ ἀθόρυβα μέσα στὴν κοινωνία ἡ αὔρα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Διὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν ὁ Χριστὸς κατακτᾶ ψυχὰς καὶ ἐξημερώνει τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων. Διότι γυναῖκα, ποὺ πιστεύει εὐλικρινῶς στὸ Χριστὸ καὶ ζῆ κατὰ τὶς ἅγιες ἐντολές του, εἶνε μεγάλο σχολεῖο ἀρετῆς γιὰ τὸν ἄντρα τῆς ἂν εἶνε ἑγγαμη, γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς ἂν ἔχη παιδιὰ, γιὰ ὀλόκληρη τὴν κοινωνία ἂν παραμείνη παρθένος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴ γυναῖκα αὐτή, ὅπου κι ἂν βρῖσκεται, ὁ Κύριός μας τὴν χρησιμοποιεῖ ὡς **εὐαγγελίστριά** του μέσα στὸν κόσμον.

Ἐὰν στὸ δρᾶμα τῆς ἠθικῆς καταστροφῆς τοῦ κόσμου ἡ γυναῖκα ἔπαιξε καὶ ἐξακολουθῆ νὰ παίξει ρόλο σημαντικώτατο, ἀλλὰ καὶ στὸ σχέδιο τῆς σωτηρίας ἔπαιξε διὰ τῆς Θεοτόκου ρόλο μοναδικό, ἀλλὰ καὶ στὸ ἔργο τῆς ἠθικῆς ἀναπλάσεως τοῦ κόσμου κάθε γυναῖκα μπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ **θέσι περίλαμπρη**, ὑπὸ ἕναν ὅμως ὄρο· ν' ἀγαπήσῃ ὅπως ἡ Παναγία καὶ οἱ Μυροφόρες τὸ Χριστό, νὰ ἀφοσιωθῆ σ' αὐτόν καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ παντοῦ.

Τότε ἡ γυναῖκα αὐτὴ δὲν θὰ εἶνε πλέον ἕνα σκεῦος ὀργῆς καὶ κατάρας καὶ ἕνα ὄργανο σατανικό, ἀλλὰ θὰ εἶνε **πολύτιμο σκεῦος Χριστοῦ**· τότε ἡ καρδιά τῆς γυναῖκας θὰ γίνῃ μία θαυμάσια λύρα, στὶς χορδὲς τῆς ὁποίας οἱ ἄγγελοι θὰ παίζουν τὸ ὠραιότερο ἄσμα τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως στὸ Χριστό.

Ἄς εὐχηθοῦμε, ὁ κύκλος τῶν Χριστιανῶν γυναικῶν –Χριστιανῶν ὄχι μόνο στὸ ὄνομα ἀλλὰ καὶ στὴν πραγματικότητα– νὰ διευρύνεται συνεχῶς καὶ ἡ γυναικεία καρδιά ν' ἀγαπήσῃ πιὸ θερμὰ τὸ Χριστό, γιὰ νὰ ὑποστῆ τὴν **ψυχικὴ** ἐκείνη **ἀλλοίωσι**, ποὺ τόσο θαυμάζουμε στὸ πρόσωπο τῶν ἁγίων Μυροφόρων. Εἴθε οἱ Μυροφόρες γυναῖκες **ποτέ νὰ μὴ λείψουν** ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς, ἀλλὰ τὸ ἄρωμα τῆς ἀρετῆς τους νὰ μεταδίδεται πλουσιώτερο ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**